

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

№ 04-03/6-11

«03» грудня 2014 р.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

(01033, м Київ, вул. Жилянська, 14)

Суб'єкти права на конституційне подання

49 народних депутатів України

Уповноважені за дорученням:

Народні депутати України:

ШПЕНОВ Дмитро Юрійович

ДОЛЖЕНКОВ Олександр Валерійович

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПОДАННЯ

про невідповідність

Указу Президента України від 14 листопада 2014 року № 875/2014

"Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 4

листопада 2014 року "Про невідкладні заходи щодо стабілізації

соціально-економічної ситуації в Донецькій та Луганській областях"

положенням Конституції України

Відповідно до статей 147, 150 Конституції України, пункту 1 статті 13, статей 39, 41 Закону України "Про Конституційний Суд України" суб'єкт права на конституційне подання – 49 народних депутатів України – звертається до Конституційного Суду України стосовно визнання Указу

Президента України № 875/2014 "Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 4 листопада 2014 року "Про невідкладні заходи щодо стабілізації соціально-економічної ситуації в Донецькій та Луганській областях" (джерело опублікування Урядовий кур'єр, 2014, 11, 18.11.2014 N 214); адреса на офіційному вебсайті Президента України <http://www.president.gov.ua/documents/18445.html>) таким, що не відповідає Конституції України та прийнятий з порушенням встановленої Конституцією України процедури його розгляду та ухвалення.

1. Щодо невідповідності Конституції Указу Президента України від 14 листопада 2014 року № 875/2014 "Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 4 листопада 2014 року "Про невідкладні заходи щодо стабілізації соціально-економічної ситуації в Донецькій та Луганській областях".

Президент своїм Указом № 875/2014 "Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 4 листопада 2014 року "Про невідкладні заходи щодо стабілізації соціально-економічної ситуації в Донецькій та Луганській областях" (надалі – Указ Президента №875/2014 року або Указ), ввів у дію Рішення Ради національної безпеки і оборони України від 4 листопада 2014 року "Про невідкладні заходи щодо стабілізації соціально-економічної ситуації в Донецькій та Луганській областях" (надалі – Рішення РНБОУ). Рішення РНБОУ є невід'ємною складовою Указу Президента України, якими він вводить його у дію, що означає, що воно також має прийматися на основі Конституції і законів України, відповідати встановленим Конституцією України та законами вимогам щодо процедури ухвалення, на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

За правовою позицією Конституційного Суду України, викладеною у п.4 Рішення від 27 березня 2002 року N 7-рп/20024, відповідно до частини другої статті 147 Конституції України Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність законів та інших правових актів Конституції України. Закони та інші правові акти за рішенням Конституційного Суду України визнаються неконституційними повністю чи в окремій частині, якщо вони не відповідають Конституції України або якщо була порушена встановлена Конституцією України процедура їх розгляду, ухвалення або набрання ними чинності (частина перша статті 152 Конституції України). Перелік актів, щодо конституційності яких Конституційним Судом України здійснюється перевірка, визначено у частині першій статті 150 Конституції України. Аналіз положень цих статей Конституції України свідчить, що до "інших правових актів", про які йдеться в частині другій статті 147, частині першій статті 152 Конституції України, належать, зокрема, правові акти Верховної Ради України, акти Президента України.

Як зазначено у вищенаведеному Рішенні Конституційного Суду України, стаття 106 Конституції України закріпила конкретний перелік повноважень Президента України, який на основі та на виконання Конституції і законів України видає обов'язкові до виконання на території України укази і розпорядження. Виходячи зі змісту статті 106, частини другої статті 147, частини першої статті 150, статті 152 Конституції України укази і розпорядження Президента України є правовими актами. Отже визнання Указу Президента неконституційним входить до компетенції Конституційного Суду України.

Відповідно до положень статті 102 Основного Закону України Президент України є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина.

Всупереч зазначеної норми, Президент України своїм Указом ввів у дію Рішення РНБОУ, яке не відповідає конституційним нормам, порушує права і свободи людини і громадянина з огляду на наступне.

Низка положень Рішення РНБОУ, введеного в дію Указом Президента прийнята всупереч вимогам статті 22 Конституції України, згідно з якою при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод.

Так, абзацом 1 підпункту б) пункту 2 частини 3 Рішення РНБОУ, введеного в дію Указом доручено Кабінету Міністрів ужити заходів щодо припинення на окремих територіях у районі проведення антитерористичної операції в Донецькій і Луганській областях діяльності державних підприємств, установ та організацій, їх філій (відділень), представництв.

У пункті 8 Рішення РНБОУ запропоновано Національному банку України вжити у місячний строк заходів щодо припинення обслуговування банками рахунків, у тому числі карткових, відкритих суб'єктам господарювання всіх форм власності та населенню на окремих територіях у районі проведення антитерористичної операції в Донецькій і Луганській областях.

Вказані норми рішення РНБОУ, введені в дію Указом Президента №875/2014 суперечать положенням статті 24 Конституції України.

Стаття 24 Конституції України гарантує, що «Громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом», «не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних,

релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками».

Так, Указ, а саме Рішення РНБОУ, встановлює певні обмеження, що стосуються виключно громадян України, які мешкають на окремих територіях Донецької та Луганської областей.

Наслідками виконання Указу в частині введення в дію Рішення РНБОУ, зокрема абзацу 1 підпункту б) пункту 2 частини 3 та частини 8 Рішення РНБОУ, є повне блокування діяльності державних підприємств, установ, організацій, що означає зупинення діяльності лікарень, органів соціального страхування та пенсійного забезпечення, судових, фінансових органів, освітніх закладів, розташованих виключно на «окремих територіях в районі проведення антитерористичної операції в Донецькій і Луганській областях», що тягне порушення конституційних прав і свобод громадян, які залишаються в районі проведення антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей.

З огляду на вищенаведене, саме жителі окремих територій Донецької та Луганської областей, громадяни України, будуть поставлені в нерівне становище по відношенню до всіх інших громадян України, оскільки в порушення статей 22 та 64 Конституції України, будуть обмежені в правах та свободах, а саме позбавлені можливості користуватися та реалізовувати наступні конституційні права:

1) право на труд (стаття 43 Конституції України), що включає можливість заробляти собі на життя працею, своєчасно отримувати заробітну плату (частина 7 статті 43 Конституції України).

На цей час форма та місце виплати заробітної плати регулюється ст.ст.23-24 Закону України «Про оплату праці» №108/95-ВР, що встановлюють наступне:

«Заробітна плата працівників підприємств на території України виплачується у грошових знаках, що мають законний обіг на території України» (частина друга статті 23 Закону України «Про оплату праці» №108/95-ВР від 24.03.1995);

«Виплата заробітної плати здійснюється за місцем роботи» (частина четверта статті 24 Закону України «Про оплату праці» №108/95-ВР від 24.03.1995);

«За особистою письмовою згодою працівника виплата заробітної плати може здійснюватися через установи банків, поштовими переказами на вказаний ними рахунок (адресу) з обов'язковою оплатою цих послуг за рахунок роботодавця» (частина п'ята статті 24 Закону України «Про оплату праці» №108/95-ВР від 24.03.1995).

Норма пункту 8 Рішення РНБОУ, може привести до того, що банки припинять обслуговувати рахунки відкриті підприємствам, на «окремих територіях у районі проведення антитерористичної операції в Донецькій і Луганській областях», тим самим позбавлять можливості підприємства-роботодавців знімати з їх рахунків готівку та виплачувати працівникам заробітну плату в касі підприємства. Також на цей час багато підприємств за заявами працівників здійснюють оплату праці шляхом зарахування на банківський рахунок працівників, але виконання цієї ж норми Указу Президента №875/2014 може привести до припинення банками обслуговування і рахунків фізичних осіб, які мешкають на «окремих територіях у районі проведення антитерористичної операції в Донецькій і Луганській областях».

Абзац другий підпункту б) пункту 2 частини 3 Рішення РНБОУ позбавить і останньої можливості працівників отримувати заробітну плату шляхом поштових переказів оскільки припинить роботу Державне підприємство Укрпошта.

Все це призведе до страшних наслідків для громадян, мешканців «окремих територій у районі проведення антитерористичної операції в Донецькій і Луганській областях», в тому числі позбавить прав, визначених ст.43 Конституції України, а саме можливості заробляти на життя працюю, права на своєчасну заробітну плату.

2) право на соціальний захист (стаття 46 Конституції України), що включає право на забезпечення їх у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом.

Враховуючи те, що в Україні система соціального захисту включає пенсії, допомоги працюючим, багатодітним і самотнім матерям, сім'ям, у яких є діти; пільги інвалідам та багатодітним матерям, допомога безробітним, громадянам похилого віку та іншим, Указом Президента № 875/2014 порушуються права всіх громадян, а особливо соціально незахищених, в тому числі дітей, які проживають в зоні АТО на території Донецької та Луганської областей.

Пенсіонери окремих територій Донецької та Луганської областей, діти війни, та певна категорія громадян, що мають відповідні соціальні пільги, поставлені в такі умови, коли для отримання законної пенсії (інших соціальних пільг) вони вимушені покинути свої будинки, переїжджати в інші міста України, вистоювати черги за довідкою переселенця, переоформлювати пенсії в органах пенсійного фонду та переоформлювати банківські рахунки. Для інших громадян таких умов для отримання пенсії не встановлюється. До того ж держава не надає житла для тимчасового перебування людей похилого віку на іншій

території України, деяких розселяє в приміщеннях пансіонатів або санаторіїв, які в багатьох випадках не відповідають технічним та санітарним нормам України, в тому числі не опалюються;

3) право власності: частини перша, друга, четверта статті 41 Конституції України гарантує право, зокрема, володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю; право приватної власності набувається в порядку, визначеному законом; ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності, право приватної власності є непорушним. Блокування обслуговування банківських рахунків позбавляє громадян України, жителів окремих територій Донецької та Луганської областей користуватися та розпоряджатися належними ним грошовими коштами, що є власністю цих громадян і знаходяться на їх банківських рахунках, в тому числі вкладних, користуватися банківськими картками, навіть за межами територій проведення антитерористичної операції.

Припинення обслуговування банківських рахунків робить неможливим здійснення платежів за комунальні послуги, розрахунки картою в торговельній мережі, отримання поштових, банківських переказів, отримання пенсій, соціальних виплат та здійснення інших життєво необхідних фінансових операцій;

4) право на вільний вибір місця проживання (стаття 33 Конституції України). Оскільки наслідками введення в дію Указу є введення в дію абзацу 1 підпункту б) пункту 2 частини 3 та частини 8 Рішення РНБОУ, який передбачає припинення діяльності всіх державних підприємств, установ, організацій, припинення виплат заробітних плат, пенсій та інші соціальних виплат з бюджетів усіх рівнів та фондів, громадяни окремих територій Донецької та Луганської областей вимушені залишати свої будинки, переселятися в інші населені пункти України, що порушує свободу пересування жителів Донецької та Луганської областей і ставить їх в нерівне становище по відношенню до інших громадян України. Тоді як у деяких громадян не має навіть фізичної можливості виїхати за межі тимчасово неконтрольованих територій;

5) право на медичну допомогу: частина 8 Рішення РНБОУ, введеного в дію Указом, суперечить статтям 3, 27, 49 Конституції України, де, людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю; кожна людина має невід'ємне право на життя, а обов'язок держави - захищати життя людини; кожен має право на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування. Охорона здоров'я забезпечується державним фінансуванням відповідних соціально-

економічних, медико-санітарних і оздоровчо-профілактичних програм. Держава створює умови для ефективного і доступного для всіх громадян медичного обслуговування. У державних і комунальних закладах охорони здоров'я медична допомога надається безоплатно; існуюча мережа таких закладів не може бути скорочена. Таким чином, під загрозою життя мирних громадян України, що залишаються на території Донецької та Луганської областей фактично без ліків та належного медичного обслуговування;

6) право на освіту (частини 1,2 статті 53 Конституції України): припинення діяльності державних підприємств, установ, організацій означає припинення роботи освітніх закладів, що унеможливорює відвідування учнями та студентами, загальноосвітніх, професійно-технічних, вищих та інших закладів освіти, та отримання дошкільної, повної загальної середньої, професійно-технічної, вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах, позбавляє учнів та студентів, громадян України, що проживають на території окремих територій Донецької та Луганської областей України, права на отримання державних стипендій та пільг, тобто порушує їх право на освіту, гарантоване частинами 1,2 статті 53 Конституції України, ставить дітей, жителів територій Донецької та Луганської областей України, в нерівне становище по відношенню до інших дітей, що проживають на іншій території України.

7) право на достатній життєвий рівень (стаття 48 Конституції України, згідно якої кожен має право на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї, що включає достатнє харчування, одяг, житло.) Передбачене частиною 8 Рішення РНБОУ, введеного в дію Указом, припинення обслуговування банківських рахунків унеможливорює ведення господарської діяльності хлібозаводами, молокозаводами та іншими стратегічними підприємствами, тягне відсутність заробітної плати, втрату робочих місць для громадян, припинення соціальних виплат, падіння рівня життя в цілому і повністю паралізує життєдіяльність населених пунктів території Донецької та Луганської областей України. Пенсії, інші види соціальних виплат та допомоги, що є основним джерелом існування, мають забезпечувати рівень життя, не нижчий від прожиткового мінімуму, встановленого законом. Пенсія є основним та єдиним джерелом доходу, необхідною складовою конституційного права на забезпечення достатнього життєвого рівня, для багатьох людей, які за станом здоров'я, за відсутності коштів або за іншими особистими обставинами залишаються проживати в Донецькій та Луганській областях на неконтрольованій території. Їх життя цілком залежить від роботи державних та комунальних установ, органів місцевого самоврядування, пенсійних органів, органів соціального

захисту, банківських установ, підприємств торгівлі та харчової промисловості, транспортних підприємств, діяльність яких на виконання Указу Президента № 875/2014 має бути припинена. Як результат, мешканці окремих територій Донецької та Луганської областей України залишаються без засобів існування, під загрозою життя та здоров'я громадян України, що свідчить про порушення ст. 3, 27 Конституції України, у відповідності до яких людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю; кожна людина має невід'ємне право на життя, а обов'язок держави - захищати життя людини.

А отже, всі вищезазначені наслідки видання Президентом Указу про введення в дію Рішення РНБОУ свідчать про дискримінацію громадян за ознакою «місце проживання», оскільки встановлює дійсні привілеї громадянам України, які мешкають на будь-якій іншій території України, ніж «окремі території у районі проведення антитерористичної операції в Донецькій і Луганській областях», та обмеження для громадян України, які мешкають на «окремих територіях у районі проведення антитерористичної операції в Донецькій і Луганській областях», що не відповідає статті 24 Конституції України, а також статті 64 Конституції України.

Відповідно до статті 8 Конституції України в Україні визнається і діє принцип верховенства права. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй.

Звуження змісту та обсягу існуючих прав шляхом прийняття нових законів або внесення змін до чинних законів за статтею 22 Конституції України не допускається (рішення Конституційного Суду України від 6 липня 1999 року № 8-рп/99, від 20 березня 2002 року № 5-рп/2002 від 17 березня 2004 року № 7-рп/2004, від 1 грудня 2004 року № 20-рп/2004).

Разом з тим, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина не допускається, крім випадків, передбачених Конституцією України (в умовах воєнного або надзвичайного стану).

Пунктом 1 частини 7 Рішення РНБОУ, введеним у дію Указом, доручено Міністерству закордонних справ України разом із Міністерством юстиції України:

«а) забезпечити відповідно до статті 15 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод у тижневий строк:

направлення заяви від імені України на адресу Генерального секретаря Ради Європи про вжиття Україною на окремих територіях у районі проведення антитерористичної операції у Донецькій і Луганській областях у зв'язку з наявною суспільною небезпекою, яка загрожує життю нації,

заходів, що відступають від зобов'язань України за Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод».

Тобто Указом констатується, що на окремих територіях у районі проведення антитерористичної операції у Донецькій і Луганській областях відбувається порушення прав громадян України. Але цим пунктом порушуються не тільки права, гарантовані Конвенцією, але й Конституційні права громадян.

Відповідно до статті 64 Конституції України конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України.

В умовах воєнного або надзвичайного стану можуть встановлюватися окремі обмеження прав і свобод із зазначенням строку дії цих обмежень. Не можуть бути обмежені права і свободи, передбачені статтями 24, 25, 27, 28, 29, 40, 47, 51, 52, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63 цієї Конституції.

Видання Указу не було продиктоване гостротою становища, оскільки на момент його підписання ніщо не доказувало загострення конфлікту, в тексті самого Указу Президента або Рішенні РНБОУ не йдеться про критичність ситуації.

Оскільки на неконтрольованій території Донецької і Луганської областей не введено воєнного або надзвичайного стану, комплекс заходів, що передбачені Указом, та відступлення від міжнародних зобов'язань можуть бути обумовлені лише проведенням в цих областях антитерористичної операції і повинні обмежуватися заходами боротьби з тероризмом.

У відповідності до статті 107 Конституції України Рада національної безпеки і оборони України є координаційним органом з питань національної безпеки і оборони при Президентові України.

Рада національної безпеки і оборони України координує і контролює діяльність органів виконавчої влади у сфері національної безпеки і оборони.

Комплекс заходів, таких як припинення роботи державних підприємств та припинення обслуговування банківських рахунків, відкритих на окремих територіях в зоні АТО за ч. 8 Рішення РНБОУ, а також декларація про відступлення Україною від зобов'язань за Конвенцією, що міститься в ч. 7 Рішення РНБОУ, введеного в дію Указом Президента, суперечить статті 107 Конституції України, оскільки РНБОУ як координаційний орган вийшов за рамки своїх повноважень вирішуючи питання про відступлення від дотримання прав та свобод громадянина за Конвенцією, що також порушує норми ст. 64 Конституції України.

Заходи, які передбачені Рішенням РНБОУ, введеним в дію Указом Президента № 875, не пов'язані і не вирішують проблем загрози життю нації, навпаки, вони погіршують становище соціально незахищених людей, громадян України, які перебувають під обстрілами без засобів існування.

Боротьба з тероризмом не повинна бути спрямована проти мирних громадян України, які волею долі народилися і проживають на території, яка стала неконтрольованою.

Немає жодного доказу, що кошти, які держава перераховує на банківські (карткові) рахунки громадян та юридичних осіб, відкриті на окремих територіях в районі проведення антитерористичної операції, йдуть на фінансування тероризму.

Тому вжиття заходів щодо припинення обслуговування рахунків, закриття державних установ та відступлення від зобов'язань за Конвенцією не вирішують проблеми і не впливають на поліпшення ситуації, що склалася в соціально-політичній та соціально-економічній сфері в Донецькій та Луганській областях, натомість, тягнуть грубе порушення перелічених вище прав громадян окремих територій Донецької та Луганської областей.

При цьому правових підстав не виплачувати гроші з бюджету громадянам, зареєстрованим в населених пунктах Донецькій і Луганській областях на тимчасово неконтрольованих територіях, немає. Дані території не визнані окупованими, програм, що забезпечує захист прав громадян України на цих територіях, немає. Громадяни, які проживають на цих територіях, мають рівні права з іншими громадянами України. Положення, згідно з яким виплати відновлять тільки після повернення території під контроль органів державної влади Україна, порушує громадянські права і права людини.

2. Щодо порушення встановленої Конституцією України процедури видання Указу Президента України № 875/2014 "Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 4 листопада 2014 року "Про невідкладні заходи щодо стабілізації соціально-економічної ситуації в Донецькій та Луганській областях".

Указ N 875 виданий Президентом України, у порушення вимог статей 6, 8, 19, 106, 107 Конституції України.

Відповідно до статті 107 Конституції України, Рада національної безпеки і оборони України є координаційним органом з питань національної безпеки і оборони при Президентові України.

Рада національної безпеки і оборони України координує і контролює діяльність органів виконавчої влади у сфері національної безпеки і оборони.

Рішення Ради національної безпеки і оборони України вводяться в дію указами Президента України. Компетенція та функції Ради національної безпеки і оборони України визначаються законом.

Вважаємо, що Указ Президента видано з відступленням від способу прийняття, визначеного Конституцією України, а саме з порушенням вимог

частини четвертої ст. 106 Конституції України, частини 2 ст 19 Конституції України.

Згідно з частиною 2 статті 19 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно частини четвертої ст. 106 Конституції України Акти Президента України, видані в межах повноважень, передбачених пунктами 5, 18, 21, 23 цієї статті, скріплюються підписами Прем'єр-міністра України і міністра, відповідального за акт та його виконання. Так, Указ Президента №875/2014 видано Президентом України відповідно до повноваження, встановленого пунктом 18 частини першої ст.106 Конституції, а саме «очолює Раду Національної безпеки і оборони України». Це підтверджується нормами Закону України «Про Раду національної безпеки і оборони України» N 183/98-ВР від 05 березня 1998 року (надалі- Закон про РНБОУ), а саме, статтею одинадцятю, яка містить повноваження голови РНБОУ. Пункт 7 ст. 11 Закону Про РНБОУ встановлює, що Президент, як Голова РНБОУ «здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом», та саме статтею 10 Закону Про РНБОУ і встановлене повноваження Президента, як Голови РНБОУ, вводити в дію рішення РНБОУ указами. Але всупереч вимогам частини четвертої ст. 106 Конституції України Указ Президента №875/2014 не був скріплений підписами вказаних вище посадових осіб.

Відповідно до ст. 106 Конституції України Президент України на основі та на виконання Конституції і законів України видає укази і розпорядження, які є обов'язковими для виконання на території України.

Відповідно до ч.2 п.1 ст. 26 Закону України «Про Кабінет Міністрів України» N 794-VII Кабінет Міністрів України забезпечує виконання рішень Ради національної безпеки і оборони України, введених у дію указами Президента України.

Згідно з ч. 1 ст. 117 Конституції України Кабінет Міністрів України в межах своїх повноважень видає постанови і розпорядження, які є обов'язковими для виконання.

Виходячи з наведеного, не вбачається жодних умов, які б унеможлилювали виконання державними органами та органами виконавчої влади рішення РНБОУ, введене в дію Указом Президента № 875/2014.

Таким чином, положення абзацу 1 підпункту б) пункту 2 частини 3 Рішення РНБОУ, введеного в дію Указом, та пункту 8 Рішення РНБОУ, введеного в дію Указом, не узгоджуються з конституційним положенням про недопустимість звуження змісту чи обсягу існуючих прав і свобод при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів, що гарантується ст. 22 та 64 Конституції України, та порушують принцип

рівності конституційних прав і свобод громадян, закріплений статтею 24 Конституції України, тому у Президента не було конституційних підстав для видання Указу № 875 про введення в дію вищезазначеного рішення РНБОУ.

З огляду на викладене і керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 13, 39, 41 Закону України "Про Конституційний Суд України"

ПРОСИМО:

Визнати Указ Президента України від 14 листопада 2014 року № 875/2014 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 4 листопада 2014 року "Про невідкладні заходи щодо стабілізації соціально-економічної ситуації в Донецькій та Луганській областях" таким, що не відповідає Конституції України та прийнятий з порушенням встановленої Конституцією України процедури його ухвалення.

ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ ТА МАТЕРІАЛІВ, ЩО ДОДАЮТЬСЯ:

1. Конституція України (витяг);
2. Закон України "Про Конституційний Суд України" (витяг);
3. Указ Президента України № 875/2014 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 4 листопада 2014 року "Про невідкладні заходи щодо стабілізації соціально-економічної ситуації в Донецькій та Луганській областях"».
4. Рішення Конституційного Суду України від 6 липня 1999 року № 8-рп/99.
5. Рішення Конституційного Суду України від 20 березня 2002 року № 5-рп/2002.
6. Рішення Конституційного Суду України від 17 березня 2004 року № 7-рп/2004.
7. Рішення Конституційного Суду України від 1 грудня 2004 року № 20-рп/2004.
8. Закон України «Про Раду національної безпеки і оборони України» №183/98-ВР від 05 березня 1998 року.
9. Закону України «Про Кабінет Міністрів України» N 794-VII Кабінет Міністрів України (витяг).
10. Закон України «Про оплату праці» (витяг).
11. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод (витяг)

Додаток
до Конституційного подання про невідповідність Указу Президента України
від 14 листопада 2014 року №875/2014 «Про рішення Ради національної
безпеки і оборони України від 4 листопада 2014 року «Про невідкладні
заходи щодо стабілізації соціально-економічної ситуації в Донецькій та
Луганській областях» положенням Конституції України

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
1.	Соловйов Олександр Володимирович	152	
2.	Гальченко Андрій Володимирович	247	
3.	Дорого Іван Іванович	310	
4.	Жуковський Дмитро Володимирович	180	
5.	Сторак Микола Леонидович	169	
6.	Стаханко Арій Олександрович	133	
7.	Короко Юрій Миколайович	175	
8.	Мельничук Серій Олександрович	263	
9.	Думасів Сергій Володимирович	229	
10.	Бажук Іван Іванович	308	
11.	Шурко Ігор Миколайович	186	

Громадянство / іноземців / іноземців / іноземців

Додаток

до Конституційного подання про невідповідність Указу Президента України від 14 листопада 2014 року №875/2014 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 4 листопада 2014 року «Про невідкладні заходи щодо стабілізації соціально-економічної ситуації в Донецькій та Луганській областях» положенням Конституції України

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
12.	Абрамизаєв Серій Володимир	179	
13.	Авдеев Юлія Володимирівна	# 175	
14.	Бажанов Михайло Михайлович	181	
15.	Нечаев Александр Игоревич	185	
16.	Семко Серій Михайлович	259	
17.	Львович Серій Володимирів	171	
18.	Серий Серій Михайлович	165	
19.	Бондаренко Тетяна Валентинівна	163	
20.	Ковалевський Владислав Владиславович	170	
21.	Цурковець Нестор Іванович	166	
22.	Боніс Юрій Анатолійович	160	

Додаток

до Конституційного подання про невідповідність Указу Президента України від 14 листопада 2014 року №875/2014 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 4 листопада 2014 року «Про невідкладні заходи щодо стабілізації соціально-економічної ситуації в Донецькій та Луганській областях» положенням Конституції України

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
23.	Білюк Олександр Кріпович	161	
24.	Борисенко Іван Іванович	167	
25.	Рабінович Вадим Іванович	163	
26.	Андрушків Дмитро Іванович	259	
27.	Мельник Валентин Іванович	184	
28.	Гусак Володимир Георгійович	114	
29.	Морозовський Ігор Володимирович	251	
30.	Білий Олександр Петрович	164	
31.	Добкін Михайло Маркович	162	
32.	Кисельов Дмитро Іванович	176	
33.	Морозовський Ігор Володимирович	177	

Україна / підписів 22.

Додаток
до Конституційного подання про невідповідність Указу Президента України
від 14 листопада 2014 року №875/2014 «Про рішення Ради національної
безпеки і оборони України від 4 листопада 2014 року «Про невідкладні
заходи щодо стабілізації соціально-економічної ситуації в Донецькій та
Луганській областях» положенням Конституції України

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
45.	Козак Тарас Романович	173	
46.	Зв'язловський Володимир Леонидович	255	
47.	Добкін Дмитро Маркович	376	
48.	Солод Юрій Радимович	257	
49.	Воропаєв Юрій Миколайович	142	

Усього 49 (сорок дев'ять) підписів народних депутатів України.

Сергійчук Ірина
керівник

В. Моклиця

03.12.2014р.